Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26352
Copyright: Admont, Benediktinerstift

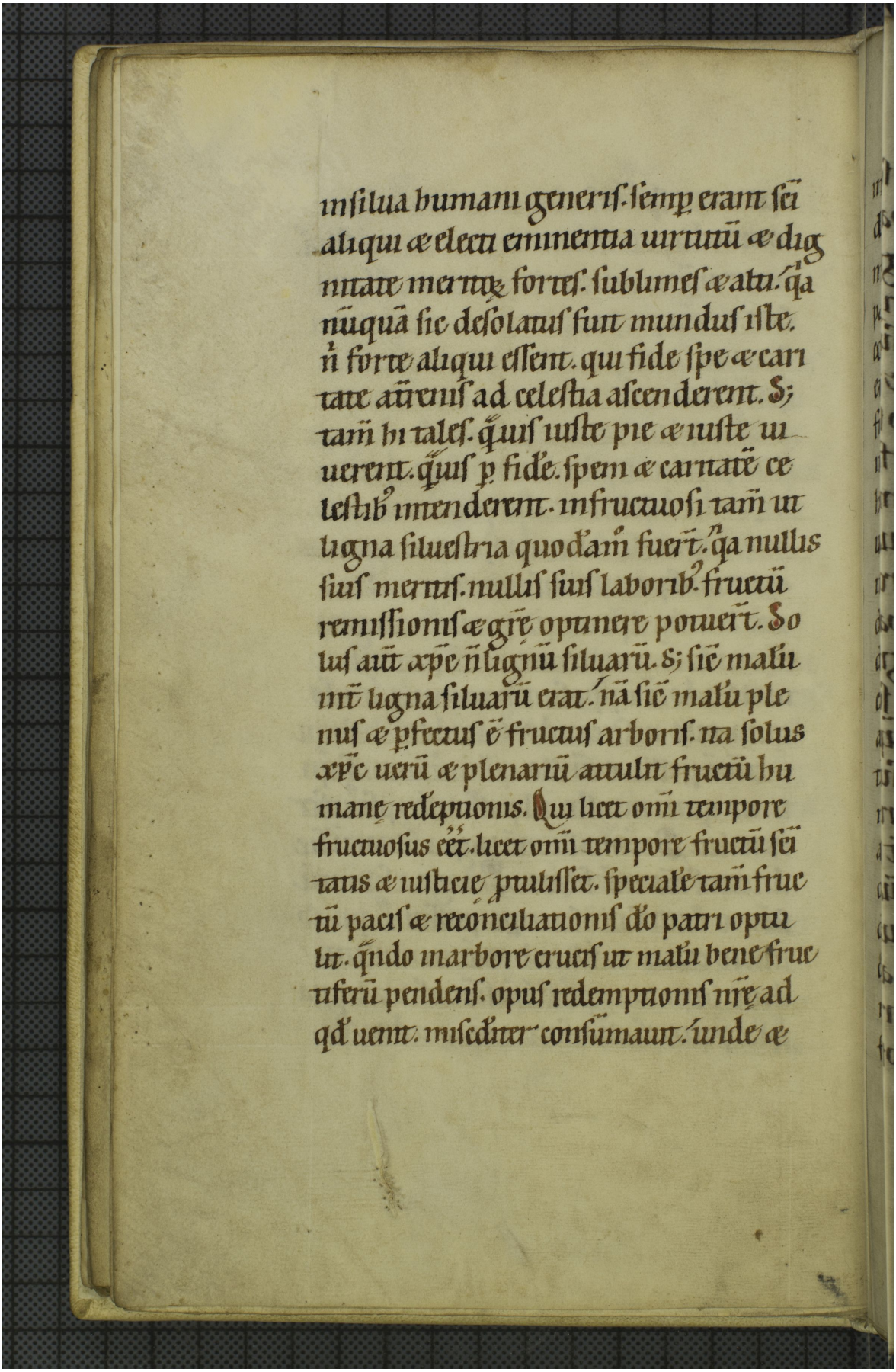

in silua humani generis. semp̃ erant sci
aliqui & electi eminentia uirtutũ & dig
nitate meritq̃ fortes. sublimes & atq̃ qa
nũquã sic desolatus fuit mundus iste.
n̄ forte aliqui essent. qui fide spe & cari
tate aũtenus ad celestia ascenderent. S;
tam̃ hi tales. q̃uis iuste pie & iuste ui
uerent. q̃uis p̃ fide. spem & carnatẽ ce
lestib̃ intenderent. infructuosi tam̃ ut
lugna siluestria quodam̃ fuerẽt. n̄ qa nullis
suis meritis. nullis suis laboribꝫ fructũ
remissionis & gr̃ie̅ opunere poterẽt. S o
lus autẽ ap̃e n̄ lignũ siluarũ. S; sic̃ malu
mũ lugna siluarũ erat. nã sic̃ malu ple
nus & p̃fectus ẽ fructus arboris. ita solus
ap̃e uerũ & plenariũ attulit fructũ hu
manę redemptionis. Qui licet omi tempore
fructuosus eet. licet omi tempore fructũ sci
tatis & iusticię p̃tulisset. speciale tam̃ fruc
tũ pacis & reconciliationis do patri optu
lit. q̃ndo in arbore crucis ut malu bene fruc
tuferũ pendens. opus redemptionis nr̃ę ad
qd̃ uenit. misericter consumauit. unde &